

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 17 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården kompletteras med en bestämmelse med stöd av vilken förutom de avgifter som bestämts för kommunala social- och hälsovårdstjänster även den dröjsmålsränta som tas ut för avgiften får indrivnas i utsökningsväg hos den som använder

servicen utan dom eller beslut i den ordning som gäller för indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och den föreslagna ändringen

Enligt 1 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992), nedan klientavgiftslagen kan för kommunala social- och hälsovårdstjänster en avgift tas ut hos den som använder servicen, om inte något annat stadgas genom lag.

Enligt 16 § i klientavgiftslagen får årlig dröjsmålsränta tas ut från förfallodagen om den avgift som bestämts för servicen inte har betalats på förfallodagen. För den avgift som bestämts för servicen får årlig dröjsmålsränta tas ut högst enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. i räntelagen (633/1982)

Enligt 17 § i klientavgiftslagen får avgifter som har bestämts med stöd av klientavgiftslagen indrivnas i utsökningsväg utan dom eller utslag i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Klientavgiftslagens 17 § innehåller inte någon bestämmelse om att även dröjsmålsränta

för den avgift som bestämts för servicen skulle få indrivnas i utsökningsväg i samma ordning som en avgift.

Praxis i fråga om indrivning i utsökningsväg av dröjsmålsränta för den avgift som bestämts för servicen är oenhetlig. I vissa härad har dröjsmålsräntan ansetts utgöra en del av avgiften för servicen och den har indrivits i utsökningsväg i samma ordning som avgiften; i andra härad har indrivning i utsökningsväg av dröjsmålsränta ansetts förutsätta en särskild utsökningsgrund. Genom att i lag uttryckligen bestämma om utsökbarheten utan dom eller beslut i fråga om dröjsmålsräntan för den avgift som bestämts för servicen undviker man tolkningstvister och utsökningspraxis förenhetligas till denna del så, att den blir enhetlig i hela landet. Indrivning i utsökningsväg av dröjsmålsränta som tas ut för den avgift som bestämts för servicen är en åtgärd som ingriper i individens rättigheter och skyldigheter och som det på det sätt som förutsätts i grundlagen tydligt skall bestämmas om i lag.

Därför föreslås att till 17 § i klientavgiftslagen fogas ett omnämnande om att även dröjsmålsränta som tas ut för den avgift som bestämts för servicen kan utsökas utan dom eller beslut i den ordning som gäller för in-
drivning av skatter och avgifter i utsöknings-
väg.

2. Propositionens konsekvenser

Den föreslagna preciseringen förenhetligar utsökningspraxis i fråga om dröjsmålsränta för avgifter som bestämts med stöd av klientavgiftslagen. Propositionen har inga ekonomiska konsekvenser eftersom den huvudsakligen motsvarar rådande praxis.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av 17 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården
(734/1992) 17 § som följer:

17 §

Utsökning av avgifter

med stöd av 16 § får indrivas i utsökningsväg
utan dom eller beslut i den ordning som gäller
för indrivning av skatter och avgifter i ut-
sökningsväg.

Avgifter som har bestämts med stöd av
denna lag samt dröjsmålsränta som tas ut

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 8 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Lag

om ändring av 17 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården
(734/1992) 17 § som följer:

Gällande lag

17 §

Utsökning av avgifter

Avgifter som har bestämts med stöd av denna lag får indrivas i utsökningsväg utan dom eller utslag i den ordning som gäller för indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

Förslag

17 §

Utsökning av avgifter

Avgifter som har bestämts med stöd av denna lag *samt dröjsmålsränta som tas ut med stöd av 16 §* får indrivas i utsökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som gäller för indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

Denna lag träder i kraft den 20 .